

dominym bosy, so ſebi nidy Balzarja newoſ-
mū, pſchetož ja ſym pſcheſwſedzena, so ſtym
vožu wolu dopelniju. A jako bſech moju pſchi-
ſahu dokonjala, pſchiſahasche ſo Bohumit
tež na tu bibliju, so me necha wostajiež. We-
ſejoſz bje wulka, kotruiž mój njett mjeſachmój.
Mój wobſankuýchmój: nichtó nedyrbi wo na-
ju pſchiſash a ſlubi niežo ſhonicž, tež necha-
mój romadu khodžiež, ale ſebi rádſjo piſacž.
Listy chzvchmój do drenenza (kónije) pod jemu
ſchczjepu drenaſz a tam dyrbi jedn teho
druheho listy ſzefi wſacž. Bohumit dyrbeſche
tač dwóžy fa nót pſchinež, kprjenemu, ſo by
ſwój liſt pſchineſi, a kdruhemu, ſo by potom
mój wſat. We domi nežmijedzich ja ſe žanej
latarnju wokoło khodžiež, hejsoli moja macž na
mine fedžbliwa bjež nedyrbeſche; Bohumit dyr-
beſche mi tehodla ſlatarnju ſwjetlo pſchineſi,
jo bých móhla piſacž. Etym býzech njett do
drenenza a ſapocžach piſacž, hacž wołanje mo-
jeſe maczerje na dwori wuſhach. Se ſtra-
chom čiſnih lampu do futa a bježach ſnej.
Wona me naſwari a me wuhna do roža. Ja
ſo ležo dla teje ſwježy bojach a nemóžach
wuſhach, tola ſo ſtymi myſlemi ſpoſojich, ſo
ſym wjeszje tón valazh ſužot ſwoljom ſala-
ſia. So pač ſo to ſtaſo nebje, ſmy wſchitzu
ſhonili. Wohen a wołanje naſ traſchnije wu-
budžiſchtaj; Bohumit pač wóhnej wutorze mo-
ju macž a me a tuhlej bibliju! —